

Ὁ Νικόλας ἀνασηκόνων τοὺς ὤμους μὲ ἀπο-
ρίαν·
— Ἄφου ὁ ἀφέντης γνωρίζει τὸ χόρτο καλ-
λίτερα ἀπὸ τ' ἄλογα, τί νὰ 'πῶ κ' ἐγώ!

*
**

Πρὸ τινος ἡ Κυρία** ὠμίλει ἐνώπιον τῆς μι-
κρᾶς τῆς κόρης περὶ τῶν ὠραίων ὀδόντων τῆς Κ^α
Ν*.

— Τί ὠραία ὀδόντια! μαργαριτάρια νομίζεις
πῶς εἶνε.

— Ὄχι τόσοσιν ὠραία ὅσιν τὰ ὀδία σου,
μαμὰ, ἀποκρίνεται ἡ μικρά!

— Γιατί, παιδί μου;

— Γιατί τὰ δικάσου ἔχουν χρυσάφι γύρω γύρω.

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

Ἡ εὐθύτης τοῦ χαρακτῆρος συνδέεται πάντοτε
μετὰ πραρησίας πράξεων ὡς καὶ λόγων· ὁ ἄνθρω-
πος πρέπει νὰ εἶνε ὅ,τι φαίνεται ἢ ὅ,τι προσπα-
θεῖ νὰ φαίνεται.

* Οἱ τρόποι κοσμοῦσι τὰς πράξεις· ὑπάρχει
δὲ * * * ὁ τρόπος ὅπως ἐκφράσῃ τις ἀγαθὸν λόγον ἢ ἐκ-
τελέσῃ καλὴν πράξιν, δι' οὗ αὐξάνει ἡ ἀξία αὐτῶν.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Ἡ Γαλλικὴ τις ἐφημερὶς διηγεῖται τὸ ἐπόμε-
νον νόστιμον ἀνέκδοτον περὶ τοῦ πατρὸς τῆς νῦν
αὐτοκρατορίας τῆς Αὐστρίας. Κατὰ τὸ 1873 ὁ
πατὴρ τῆς αὐτοκρατορίας, πρίγκηψ τῆς Βυαρίας,
μετέβαινεν ἐκ Μονάχου εἰς Βιέννην ἐν κοινῇ σι-
δηροδρομικῇ ἀμαξίᾳ. Εἰς τὴν ἀμαξίαν αὐτὴν ἔ-
λαβε θέσιν καὶ τις εὐτραφὴς καὶ γονδρὸς Βυα-
ρὸς, ὅστις ἤρχισεν ἀμέσως συνδιάλεξιν μετ' αὐτοῦ.

Ὁ πρίγκηψ, χωρὶς νὰ γνωρισθῆ, ἀπήντησεν εἰς
τὰς ἀδιακρίτους ἐρωτήσεις τοῦ συνοδοιπόρου του
ὅτι μετέβαινε νὰ ἴδῃ τὸν γαμβρόν του εἰς Βιέν-
νην· ἀλλ' ἐκεῖνος δὲν εὐχαριστήθη μὲ τόσοσιν μῶ-
νον, καὶ ἐξήκολούθησε τὰς ἐρωτήσεις του.

— Καὶ κάμνει βέβαια ἐργασίας ὁ γαμβρός σας;

— Τί νὰ σᾶς εἰπῶ; . . . ναὶ καὶ ὄχι.

— Πῶς, ναὶ καὶ ὄχι; Τί περίεργον λοιπὸν ἐ-
πάγγελμα ἔχει;

— Πράγματι πολὺ περίεργον.

— Καὶ γιατί λοιπὸν δὲν τὸ ἀφίνει νὰ πιάσῃ
κανὲν ἄλλο;

— Νὰ σᾶς εἰπῶ, κί' ἐγὼ τοῦ τὸ εἶπα πολλὰ-
κις, καὶ τῆς ἰδίας γνώμης εἶνε καὶ ὁ ἴδιος. Ἀλλὰ
ὑπάρχουσι, βλέπετε, θέσεις, τὰς ὁποίας δὲν εἰμ-
πορεῖ κανεὶς νὰ ἀφήσῃ· εἶνε ὑποχρεωμένος νὰ μένῃ
εἰς αὐτάς.

— Ὄχι! αὐτὸ εἶνε ἀστεῖον. Ὁμολογήσατε κύ-
ριε, ὅτι ὁ γαμβρός σας εἶνε περίεργος ἄνθρωπος.

— Ἀληθινὰ, εἶνε μοναδικὸς εἰς τὸ εἶδος του
εἰς ὅλην τὴν Αὐστρίαν.

Οἱ λόγοι οὗτοι ἐπαυξάνουσιν τὴν περιέργειαν
τοῦ ἀγαθοῦ Βυαροῦ, ὅστις διηγεῖται ὅτι αὐτὸς

εἶνε κατασκευαστῆς διόπτρων, καὶ ὅτι ἔχει υἱὸν
εἰς Βιέννην ἐξασκούντα τὸ αὐτὸ ἐπάγγελμα. Εἶτα
δὲ κατερχόμενος τῆς ἀμαξίας ἅμα ἐφθασαν, πα-
ρακαλεῖ τὸν συνοδοιπόρον του νὰ χαιρετήσῃ ἐκ
μέρους του τὸν μυστηριώδη γαμβρόν του.

— Ἀλλὰ, ἀλήθεια, εἰπέτε μου λοιπὸν τί ἐπάγ-
γελμα ἔχει;

— Ὄχι πολὺ σπουδαῖον, εἶπεν ὁ πρίγκηψ· εἶνε
αὐτοκράτωρ.

Ἡ περίστασις, γνωστὴ γενομένη, προσέβλε-
εν εἰς τὴν πελατεῖαν τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀγαθοῦ Βυαροῦ
ὅλην τὴν Αὐλὴν τῆς Βιέννης.

Ἡ Πάντες ἐσμέν δηλητηριώδεις, ἀλλ' ἡ κα-
τάστασις αὕτη δὲν διαρκεῖ ἐπὶ πολὺ.

Εἰς μίαν τῶν τελευταίων συνεδριάσεων τῆς Ἰα-
τρικῆς Ἀκαδημίας τῶν Παρισίων ὁ κ. Pasteur
ἐποίησατο φοβερὰν ἀποκάλυψιν. Ὁ νῆστις ἄνθρω-
πος δέον νὰ καταταχθῆ μεταξὺ τῶν δηλητηριω-
δῶν ζώων.

Ὁ κ. Pasteur, ἀφοῦ ἐπήγαγε τὸν θάνατον εἰς
κονίγκλους, ἐγγύσας αὐτοῖς τὸ σιάλον λυσσῶντος
παιδὸς, συνέλαβε τὴν ἰδέαν νὰ ἐνεργήσῃ τὴν ἐγ-
χυσιν σιάλου οἰοῦδήποτε παιδὸς, τὸ δὲ πείραμα
αὐτοῦ ἐπέτυχεν ἐντελῶς, τουτέστιν οἱ κόνιγκλοι
ἀπέθανον.

Κατὰ τὸν κ. Pasteur τὸ ἀποτέλεσμα τοῦτο
ὀφείλεται εἰς τὴν παρουσίαν ἐν τῷ σιάλῳ τῶν παι-
δῶν παρασίτου τινός, ὅπερ εἰσαγόμενον εἰς τὴν
κυκλοφορίαν τινῶν ζώων ἐπιφέρει θανατηφόρους
συνεπείας, τὸ παράσιτον τοῦτο ὑπάρχει ὡσαύτως
ἐν τῷ σιάλῳ τοῦ νήστεως ἀνθρώπου . . .

Εὐτυχῶς τὸ παράσιτον τοῦτο ἐξαλείφεται ἐκ
τοῦ στόματος, εὐθὺς ἅμα παύσῃ τις ἐν νῆστι.
Παρασύρεται δὲ μετὰ τῆς τροφῆς ἐν τῷ στομάχῳ.

Ἡ ἀντιβασιλεία τῆς Τύνιδος, ἐκτὸς τοῦ
ὅτι ἔχει γονιμώτατον ἔδαφος, ἐξάγει ἐκ τῶν πα-
ραλίων αὐτῆς μεγάλην ποσότητα κοραλίου καὶ
σπόγγων πεμπομένων εἰς Εὐρώπην. Τὸ κοράλιον
εὐρίσκεται καθ' ὅλην τὴν ἑκτασιν τῶν τυνησιῶν
ἀκτῶν, οἱ δὲ σπόγγοι ἀλιεῦνται κυρίως ἐν τῷ
κόλπῳ Γαβῆ τῶν νήσων Κερκινῶν ἀντικρὺ τοῦ λι-
μένος Σφάξ.

Ὁ πληθυσμὸς τῶν νήσων τούτων, ἄς ἀποχω-
ρίζῃ τῆς ἡπείρου μικρὸν διάστημα θαλάσσης ἀ-
βαθοῦς ἐχούσης μέσον πλάτος 40 χιλίόμετρα,
ἀνέρχεται μόλις εἰς 3000 κατοίκους, εἰς ἐννέα
διεσπαρμένους χωρία. Ὅσοι ἐκ τῶν κατοίκων δὲν
εἶνε οὔτε γεωργοὶ οὔτε ποιμένες, ἐπιδίδουσιν εἰς
τὴν ἀλιείαν. Οἱ ἰχθύες εἰσὶν ἄφθονοι πέριξ τῶν
εἰρημένων νήσων, πανταχοῦ δὲ ὑπάρχουσι χωρι-
σμένα πρὸς ἀλιείαν μέρη διὰ κλάδων ἐκ φοινίκων
βεβυθισμένων ἐντὸς τοῦ ὕδατος, ἐν μέσῳ τῶν ὁ-
ποίων ὁ ἰχθύς ὠθεῖται ὑπὸ τοῦ βεβύματος καὶ συλ-
λαμβάνεται ὡς ἐν δικτύῳ.

Ἡ ἀλιεία τῶν σπόγγων ἐνεργεῖται εἰς τὰς Κερ-
κίνας νήσους διὰ μακροῦ κάμακος ὀπλισμένου
κατὰ τὸ ἔκρον διὰ σιδηρᾶς ἀράχης χρησιμοῦ-

σης ὅπως ἀποσπᾶ τὸ πορῶδες προϊόν, ὅπερ εἶνε προσκεκολλημένον ἐπὶ τῶν βράχων.

Οἱ σπόγγοι ἐξαγόμενοι τοῦ ὕδατος, καλύπτονται ὑπὸ λεπτοῦ καὶ διαφανοῦς χνουδίου, περιέχοντος ζωϊκᾶς οὐσίας, πρὸς καταστροφὴν τῶν δ-ποιῶν τίθενται ἐπὶ τινα χρόνον ἐντὸς τῆς γῆς. Ἀκολουθῶς πατοῦσιν αὐτοὺς καὶ πλύνουσιν ἐντὸς γλυκεροῦ ὕδατος κατ' ἀρχὰς μὲν ψυχροῦ, εἶτα δὲ θερμοῦ, τελευταῖον δὲ ἐνθέτουσιν ἐντὸς ὀξειδίου ὅπως λευκανθῶσιν, μεθ' ὃ τοὺς ξηραίνουσιν καὶ δένουσιν ἁλοῦ.

Οἱ σπόγγοι τῆς Τύνιδος, γνωστοὶ ὑπὸ τὸ ὄνομα σπόγγοι μελαγχροῖνοι τῆς Βαβυλῶν καὶ τῆς Μισσαλίας, εἰσὶ κατώτεροι τῶν τῆς Συρίας καὶ Ἑλλάδος, εἰσὶ δὲ κυρίως προσωρισμένοι διὰ οἰκιστικὰς χρήσεις, πλύσιμον κτλ.

Ἀμφότεραι αἱ νῆσοι Κερκίαι, αἵτινες εἰσὶ τὸ κέντρον τῆς ἁλιείας τῶν σπόγγων, καλύπτονται ἐπίσης ὑπὸ φοινίκων, ὧν ἐκκόπτουσι τὰς κορυφὰς, ὅπως ἐξγάγῳσι τὸν χυμὸν, ὅστις παράγει μεθυστικόν τι ποτὸν καλούμενον *λάγγι*, ὅπερ οἱ ἁλιεῖς καταναλίσκουσιν εἰς μεγάλας ποσότητας.

Εἰς τὴν μεγαλειτέραν τῶν νήσων τούτων, τὴν ὑπὸ τῶν ἀρχαίων καλουμένην Κερκίαν, ὁ Ἀντίβας ἠττηθεὶς ἐν Ζάμα καὶ ἀναγκασθεὶς νὰ φύγῃ ἐκ τῆς πατρίδος αὐτοῦ, ἐζήτησε καταφύγιον, διαμείνας ἐπὶ μικρὸν ἐν αὐτῇ, πρὶν ἢ προσφύγῃ εἰς τὸν βασιλέα τῆς Συρίας Ἀντίοχον. Καὶ ὁ Μάριος ἐκδιωχθεὶς τῆς Ἰταλίας εἰς τὰς ἀκτὰς τῆς Κερκίνης ἀπεβιάσθη, ἐν αὐτῇ δὲ ἐξωρίσθη καὶ ὁ Σεμ-πρόνιος Γράκχος.

Τὴν σήμερον εἰς τὰς αὐτὰς νήσους ὁ Βέης τῆς Τύνιδος πέμπει τὰς ἐνόχους γυναῖκας, τὰς ἐκτε-θείσας εἰς τὴν κοινὴν περιφρόνησιν.

Καθ' ὅλον τὸν κόσμον ἐκδίδονται 23,291 ἐφημερίδες, ἐξ ὧν 13,625 ἐν Εὐρώπῃ, 387 ἐν Ἀσίᾳ, 50 ἐν Ἀφρικῇ, 9,129 ἐν Ἀμερικῇ, 100 ἐν Αὐστραλίᾳ.

Εἰς ΑΝΑΓΝΩΣΤΗ

ΜΙΑ ΣΥΜΒΟΥΛΗ ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ

Ἐμολογημένη τοῖς πᾶσιν εἶναι ἡ ὠφέλεια ἢ προερχομένη ἐκ τῆς χρήσεως τῶν θαλασσίων λουτρῶν. Μεθοδικῆ τῶν λουτρῶν χρῆσις ποιεῖ ζωηροτέραν τὴν ἐγκυκλοφόρησιν τοῦ αἵματος. Ὅτι ἡ θρόψις τοῦ σώματος ἐντείνεται, ἀποδεικνύει ἡ αὐξησις τοῦ βάρους αὐτοῦ καὶ ἡ μείζων εὐχνοια καὶ ἡ ζωηρότης ἀπασῶν τῶν λειτουργιῶν, τὰ συμβαίνοντα μετὰ χρῆσιν θαλασσίων λουτρῶν.

Ἴνα ἐπενεχθῇ ἡ δέουσα ὠφέλεια ἐκ τῶν θαλασσίων λουτρῶν, ἡ ῥωστικὴ τῆς καθ' ὅλου οἰκονομίας, πρέπει νὰ τηρῶνται κατὰ τὴν χρῆσιν ἀπαρ-εγκλίτως κανόνες τινές. Καὶ πρῶτον μὴδεῖς, ἄρρωστος καὶ, παρατεινέτω τὸ λουτρὸν πλέον τῶν 4 — 5 λεπτῶν τῆς ὥρας· ἄλλως ποιῶν ψύχεται τοσοῦτον, ὅστε βραδύνει νὰ ἐπέλθῃ ἡ δέουσα ἀντιδράσις, ἢ σωτηριώδης· πρόσθες δὲ, ὅτι καὶ διὰ

τὴν παρατεταμένην ψύξιν συνίστανται ὑπεραιμῖαι ἐν πνεύμοσι καὶ ἐγκεφάλῳ καταπονητικαί, ναρκουταὶ δὲ καὶ αἰμωδιᾶ τὸ σῶμα, καὶ δὲν δύναται νὰ κινήθῃ ἐλευθέρως· οὕτω δὲ δυσχεραίνεται πάλιν ἡ ἀντίδρασις, ἢ συνήθης πάσῃ ψυχρολουσίᾳ, οὐδὲ διαχεῖται ἐν τῷ σώματι ἡ εὐάρεστος ἐκείνη θερμασία, ἢ τρέπουσα τὸν ἄνθρωπον εἰς εὐθυμίαν καὶ κίνησιν, ἢ ἐκ τῆς ζωηρᾶς παλινδρομήσεως τοῦ αἵματος ἐκ τῶν κέντρων πρὸς τὴν περιφέρειαν τοῦ σώματος. Δεύτερον λουέσθω πᾶς τις νήστεως τοῦ στομάχου, καὶ ἄρα ἢ τὴν πρῶταν, ὁπότε τὸ ὕδωρ καὶ ὀρεσώτερον, ἢ περὶ ἡλίου δυσμάς· διότι οὕτως ἀποφεύγει μάλιστα τὰς ἐγκεφαλικὰς συμφορήτας καὶ τὰς τῆς πέψεως διαταραχάς. Ἄλλ' οἱ εὐπορώτεροι, ὅταν μάλιστα λούωνται ἐν σκιᾷ τοῦ ἡλίου, δύναται καὶ 1½ — 1 ὥραν πρὸ τοῦ γεύματος νὰ λουθῶσιν, ὅτε οὐ μόνον ζωηροτέρα γεννᾶται ἡ πείνα, ἀλλὰ καὶ ὁ μετὰ τὸ ἄριστον ὕπνος ἔρχεται ἡδύτερος καὶ ὡς οἶόν τε ἀπηλλαγμένος τῶν πολλῶν θερινῶν ἰδρώτων, καὶ ἄλλως τε ἡ θερμότης τῆς ὥρας πολλή· μείζονα δὲ συναισθάνονται τότε οἱ ἄνθρωποι τὴν ἀπὸ τῶν λουτρῶν εὐφορίαν, ἢ ἂν, λουσθέντες τὴν πρῶταν, ἐπιδοθῶσιν ἀμέσως εἰς τὰ ἡμερήσια ἔργα, χωρὶς νὰ παράσχῳσι τῷ σώματι καιρὸν ἀναπαύσεως τὸν χειρῶν.

Τρίτον ἐμβαπτίζεσθω καὶ ἡ κεφαλὴ εἰς τὸ λουτρὸν, ἢ δὲ κατὰδυσιν γινέσθω αἰφνιδίᾳ· ἐπειδὴ οὕτω μόνον ἀπαλλάσσεται τις τῶν πολλῶν φρικίων καὶ τοῦ τῶν ὀδόντων βρυγμοῦ, τοῦ ἀπὸ τοῦ ψύχους. Ἐν δὲ τῇ θαλάσσῃ κινεῖσθω τὸ σῶμα μετρίως μὲν, διηνεκῶς δέ. Μετὰ δὲ τὴν ἔξοδον ἀποσπογγίζεσθω καλῶς ἡ κεφαλὴ, διότι πολλὴν παρ-αμῆνει ἐν τῇ κόμῃ χρόνον ἢ τῆς θαλάσσης ὑγρότης· δι' αὐτὸ δὲ τοῦτο αἱ γυναῖκες μάλιστα, ὅσαι ἔχουσι πολλὴν καὶ βαθεῖαν τὴν κόμην, καλῶς ποιῶσι, περιτιθέμεναι κρήθεμον ὕδατοσταγές, καὶ ἅμα τῷ εἰσβιβάσθῃναι εἰς τὴν θάλασσαν, διατάσσουσαι νὰ χυθῇ κατὰ τῆς κεφαλῆς λάγνης ὕδατος ψυχροῦ, ὅπως ἀποκουσθῇ τὸ πολὺ αἷμα ἐκ τῆς κεφαλῆς, διατηρηθῇ δὲ ἡ κόμη στεγνή.

Γινέσθω δὲ τὸ λουτρὸν ἐν ἀκτῇ ἀναπεπταμένη καὶ εἰ δυνατόν ἐν θαλάσσῃ μετρίως σαλευομένη.

Κρατίστη ὥρα παρ' ἡμῖν εἰς θαλάσσια λουτρά εἶναι ὁ Μάιος καὶ ὁ Ἰούνιος, ἔπειτα δὲ ὁ Σεπτέμβριος μάλιστα. Ἐν Ἰουλίῳ καὶ Αὐγούστῳ ἡ θάλασσα ἐν ταῖς ἀκταῖς εἶναι λίαν χλιαρὰ, τὰ δὲ λουτρά ἀποβαίνουσιν ἥττον ῥωστικά. Ἄλλ' ὁ βου-λούμενος καὶ δυνάμενος λουέσθω δι' ὅλων ἔξ μηνῶν, ἀπὸ Μαῖου μέχρι Νοεμβρίου, φυλαττόμενος μόνον τὰς ὑετώδεις ἡμέρας. Ἐξ ἰδίας πείρας βεβαιουμέν, ὅτι ῥωστικώτατα ἀποδεικνύονται τὰ λουτρά κατὰ Σεπτέμβριον¹.

1. Ἐσταχ. ἐκ τῆς Φαρμακολογίας τοῦ καθηγητοῦ κ. Θ. Ἀφεντούλη.